

§ 3.

Eigesom Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, jfr. Grundlovsbestemmelsen om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 af 29de August 1855, herefter strax træder i Kraft for de nævnte Districter, saaledes skal ogsaa fra den 1ste April 1866, den øvrige for Kongeriget Danmark nu eller i Fremtiden gjæl-

dende almindelige Lovgivning være anvendelig sammesteds, forsaavidt ikke anderledes ved Lov maatte blive bestemt.

§ 4.

Regjeringen bemyndiges til at træffe de forberedende Foranstaltninger, som den i § 3 paabudte Indførelse af Kongerigets Lovgivning i de nævnte Districter maatte gjøre nødvendige.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

3 Artikel IV af den under 30te October 1864 afsluttede Fredstractat have de thdske Stormagter givet deres Samtykke til, at en til de afstaaede norskehdske Districter svarende Deel af Hertugdømmet Slesvig adffilles fra dette Hertugdømme og incorporeres i Kongeriget Danmark. Den saaledes til Incorporation overladte Deel af Slesvig omfatter foruden Den Vro Sognene Dalby, Bonfild, Stenderup, Veisrup, Heils og Taps, de ikke tidligere til Kongeriget hørende Dele af Bjært, Seest, Ødis, Bamdrup, Hjortlund, Karup, Vilslev, Seem og Vesterbedsted Sogne samt af Ribe Domkirkes Landfogd og endelig Dele af Frørup (Brænne By), Kalvslund og Hygum Sogne, ialt et Areal af omtrent 6 $\frac{1}{2}$ □ Mile, hvoraf Vro udgjør omtrent 1 $\frac{1}{2}$, den østlige Deel af Fasilandsdistrictet omtrent 3 $\frac{1}{2}$ og den vestlige Deel af dette omtrent 1 $\frac{1}{2}$ □ Mil.

En Incorporation af disse tidligere slesvigiske Districter i Kongeriget indeholdes nu ingenlunde i Fredstractaten, hvor det, som bemærket, kun er udtalt, at de thdske Stormagter meddele deres Samtykke til, at en Incorporation kan iværksættes. Eigesaalidt følger en saadan Incorporation af den under 23de December f. A. emanerede Grundlovsbestemmelse, hvorved Grundloven af 18de November 1863 for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender indskrænktes og forandres. At en Incorporation af de paagjældende Districter i Kongeriget imidlertid bør finde Sted, turde ikke være nogen Tvivl underkastet, ligesaa lidt som at denne Incorporation maa ønskes iværksat saa fuldstændigt som muligt, saaledes at der ikke blot tilbeiebringes en inderlig stats-

retlig Forening af de nævnte Districter med Kongeriget, men at Indlemmelsen tillige gennemføres ved en fuldstændig Indordnelse af de omhandlede Districter under Kongerigets Lovgivning og Institutioner og en Ombannelse af de derværende offentlige Retsforhold i Overeensstemmelse med, hvad der i saa Henseende i Kongeriget er gjældende.

En fuldkommen Gjennemførelse af disse Principer vil nu ganske vist ligeoverfor de talrige mere eller mindre væsentlige Forskjelligheder, der findes i mange Dele saavel af den offentlige som af den private Ret, være forbunden med ikke ubetydelige Vanskeligheder, og ligesom der vil kræves nogen Tid til en nøjagtig Bearbejdelse af samtlige Enkeltheder, som i saa Henseende kunne komme i Betragtning, saaledes vil der ogsaa være Anledning til i det Mindste foreløbigt i enkelte Punkter at bibeholde visse særegne Bestemmelser, navnlig paa det private Retsomraade.

Men at udsætte selve Incorporationen af de her omhandlede Districter i Kongeriget, indtil man i ethvert Punkt er kommet til et bestemt og tilfredsstillende Resultat med Hensyn til den endelige Ordning af alle de her i Betragtning kommende Forhold, turde være ligesaa ufornødent som uheldigt, og medens der ikke kan være Noget til Hinder for ved en almindelig Lov at fuldbyrde den statsretlige Incorporation af de paagjældende Districter i Kongeriget og at gjøre Beboerne sammesteds deelagtige i Grundlovens Friheder og Goder, saa vil man ogsaa uden Betænkning i Almindelighed kunne udtale, at Kongerigets Lovgivning fra et vist nærmere fastsat Tidspunkt skal være anvendelig